

Na hoře z mrazu, v ledovém hradě
choulí se princezna, jako led bílá.
Zubama drkotá, mračí se do slunce,
ruce jí zebou, když počasí spílá.

Rf:Ajía jaíja jaj...3x

Přimrzlá k lavici dívá se oknem,
ve džbáně na stole zmrzlá je voda,
a volá na lidi, co chodí kolem,
oni jí neslyší a mráz v srdci hlodá.

Rf:Ajía jaíja jaj...

Pak oheň rozdělá, u krbu choulí se,
teplo jí zalévá, hřeje si ruce.
Ten oheň nemůže, i když fakt snaží se,
rozehřát princezně ledový srdce.

Rf:Ajía jaíja jaj...

Spálila pohádky, sny svý i skutečnost,
že srdce ledový těžko se skrývá.
Ze všeho nejvíc však studí jí netečnost
ledových očí skrz který se dívá.

Rf:Ajía jaíja jaj...

Snad někdo přijde a srdce jí zahřeje...
Princezna vzhledne a mile se usměje...
Já to však nebudu, to po mě nechtějte...
Někoho jiného si pro ní hledejte...

Rf:Ajía jaíja jaj...